

Chap 65: Kế hoạch quấy rối của ông Lưu

....Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Sáng sớm hôm sau Ninh ăn mặc bảnh bao và lái một chiếc siêu xe ra khỏi nhà. Mười phút sau anh dừng đèn đỏ tại một ngã sáu bỗng nhìn thấy cơ sở massage mới nổi gần đây. Hôm qua được Như bóp cổ vai gáy nhưng không thấy đỡ... dám chắc cổ Ninh đang có vấn đề, tiện đây muốn thử trải nghiệm dịch vụ mới nổi nên anh vòng xe tới đó.

Trước Ninh và Phi hay massage lành mạnh ở một quán cạnh công ty, nhưng hôm nay anh muốn thử quán massage mà mọi người khen ngợi tâm tặc này như thế nào. Vì đây là cơ sở massage người mù, nghe nói họ bóp còn sướng hơn mấy quán massage chuyên nghiệp vì đội ngũ này luôn có bài riêng không giống ai.

Phóng chiếc siêu xe đến cửa quán, Ninh bước xuống xe hào nhoáng đúng với khí chất của công tử nhà giàu khiến ai cũng

ngước nhìn. Ninh khá bất ngờ vì đây là một cơ sở massage bốn tầng chứ không bé như anh nghĩ.

-Nào để xem dịch vụ chỗ này ra sao mà quảng cáo có thể chữa được cả bệnh đây! –Ninh mỉm cười và bước vào trong quán.

-Chào cháu! Ui đời ơi sao lại có người đẹp như diễn viên thế này? –Một bác gái có tuổi ăn mặc lịch sự chạy ra đón Ninh.

-Vâng! Cháu chào bác! –Ninh mỉm cười và ngó nghiêng xung quanh phòng chờ. Ở đây nội thất có vẻ khá cũ kỹ, trên tường có tấm bảng rất to có ghi: Hiệp hội người mù thành phố. Ninh lướt qua một vòng thấy những người ở đây chủ yếu là người già, các cô chú ở đây đều ăn mặc rất lịch sự tuy nhiên không phải đồng phục.

Nghĩ lại lúc bước vào căn nhà bốn tầng này trông cũng khá cũ rồi, có lẽ hiệp hội người mù đã thuê căn nhà này để làm cơ sở massage kiếm tiền. Trông thì cũ nhưng khá âm cúng, đem lại cho Ninh một sự thoải mái nhất định, tuy không có cơ sở vật chất khang trang, không có các em mười tám đôi mươi làm tiếp tân phục vụ nhưng lượng khách đến đây có vẻ khá đều, chứng tỏ tay nghề của họ cũng không phải hư danh.

-Cháu ngồi đi cháu! Cháu bị đau cổ đúng không? –Bà cô nhìn Ninh một cái liền đi thẳng vào vấn đề.

-O! sao cô biết ạ? –Ninh ngồi xuống ghế và ngạc nhiên vì mình đã nói gì đâu.

-Nhìn cháu cứ lắc lắc cái cổ là cô biết ha ha... -Bà cô cười và rót nước cho Ninh.

-Cô tinh ý thật đấy, cổ cháu gần đây hay bị đau nhức hơi khó chịu cô ạ... -Ninh bám tay lên cổ lắc vài cái.

-Ui dào! Cô làm bao năm rồi chỉ cần nhìn qua là cô biết! Vậy cháu đang làm công việc gì?

-Dạ... cháu... làm nhân viên văn phòng thôi cô ạ! –Ninh ấp úng một lúc rồi quyết định giữ kín thân phận của mình.

-Khiếp nhân viên văn phòng mà đi cái xe đẹp thế! –Bà cô cười tít cả mắt vì vẻ đẹp trai hào nhoáng của Ninh.

-À xe bố cháu mua cho mà cô! –Ninh nhìn ra ngoài và cười, anh lại liếc qua một vòng thấy mấy ông chồng gầy kia chắc là người massage vì ngoài khách hàng thì có lẽ ở đây bà cô này là người duy nhất nhìn rõ mặc dù một bên mắt của bà cô có hơi đục.

-Ừ được rồi! mọi khách hàng đến với cơ sở này đều vì những mục đích riêng, nhìn cháu là cô biết ngồi làm việc sai tư thế, hoặc quá lăm nằm ngủ sai tư thế! –Bà cô mỉm cười và lấy cho Ninh một số catalog. Ninh cầm catalog và nghĩ mọi người đến đây chẳng phải massage sao mà mục đích riêng gì chứ. Telegram tác giả: tieuthuyetfagamimi

-À! Cháu nhớ ra rồi, cách đây vài ngày cháu có nằm ngủ ở công ty nằm cái gối kê cao cổ quá... Có lẽ đấy là lý do cháu bị đau thế này. –Ninh lại lắc đầu qua lại.

-Đấy! cô đoán có sai đâu! À đây nhân tiện... Cháu chờ cô một lát... -Bà cô đứng dậy chạy vào trong phòng lấy ra vài mẫu gối kê cổ cho Ninh.

-Đây! Đây không phải là cô bán hàng nhé! Cô giới thiệu cho cháu vài mẫu gối nằm sẽ giúp cải thiện giấc ngủ đó, chỉ có 150k một chiếc thôi! –Bà cô niềm nở đưa cho Ninh bốn năm mẫu gối đang bọc kín bằng túi nilon.

-Dạ vâng! Có lẽ cuối giờ cháu sẽ mua một cái... -Ninh cười nhạt, anh cảm thấy bà cô này biết tận dụng cơ hội bán hàng quá, nhưng sờ qua chất của mấy chiếc gối này cũng khá mềm và êm chỉ có 150k thì quá rẻ.

-Thú thực mà nói không dấu gì cháu... đây cháu vào đây cháu nhìn xung quanh sẽ hiểu ở đây các cô toàn những cô chú trong hiệp hội người mù, đều quá tuổi hưu rồi... Nhưng hội của cô chú vẫn cố gắng xây dựng lên cơ sở và duy trì nó cũng được một thời gian cháu ạ... Mọi số tiền cô chú kiếm được ở đây đều sung vào quỹ từ thiện trẻ em nghèo vùng cao. -Bà cô nói với một chất giọng truyền cảm khiến Ninh cũng cảm thấy thuyết phục.

-Vậy ạ... vậy lát nữa cháu mua cho cô chục cái gối nhé! -Ninh ngó một vòng thì tiếp tục nhận ra trên tường có treo khá nhiều những bức ảnh từ thiện cùng với các trẻ em vùng cao.

-Ui đời vậy tốt quá... cho cô xin tên cháu nhé! Cô kê cháu là khách hàng ủng hộ từ thiện sẽ được miễn phí massage và tắm lá thuốc! -Bà cô vừa nói vừa lấy ra một tờ giấy.

-Dạ không cần thiết miễn phí đâu cô, cháu vẫn trả tiền massage bình thường cô ạ! Cháu tên là Lê Quang Ninh ạ! -Đối với những hoạt động từ thiện Ninh không bao giờ từ chối, và công ty của anh và Phi cũng là một trong những công ty đi đầu về công việc thiện nguyện từ rất lâu rồi. Ngày hôm nay bà cô chẳng khác gì vớ được vàng giữa xã hội này.

-Ninh à... Cháu có cái tên đẹp quá, đã thể vừa tốt bụng vừa điển trai... Đúng là tuổi trẻ tài cao! Cô cảm ơn cháu nhé! À cháu ngồi chờ một lát để cô vào sắp xếp phòng massage cho cháu! -Bà cô cười tươi rói, sau đó đứng dậy và niềm nở đi vào phòng.

Trong khi chờ đợi Phi đứng dậy tò mò đi ngó các phòng, phòng đầu tiên có lẽ là văn phòng nên được đóng kín cửa, phòng tiếp theo anh ngó vào thấy mấy người khiếm thị đang đọc truyện bằng cách mò mò ngón tay trên quyển sách in chữ nổi. Ninh cau mày lại nghĩ những người này thật bất hạnh khi không thể nhìn thấy ánh mặt trời. Cảm thấy thương cảm Ninh liền nảy ra suy nghĩ sau này về sẽ ký quỹ từ thiện cho cơ sở này.

Phòng tiếp theo là phòng massage chung, anh ngó vào thấy cả đàn ông đàn bà người nằm người ngồi... Những người mù massage thì đang ngồi trên một chiếc ghế nghiêng nghiêng cái cổ để bóp vai cho khách, đối tượng khách hàng cũng là những người đứng tuổi, có lẽ anh là người trẻ duy nhất ở đây.

-Ninh ơi! Ninh ơi! Cô chuẩn bị xong rồi, cô mời cháu lên tầng hai! -Bà cô niềm nở chỉ Ninh đi lên tầng hai. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Dạ cháu cảm ơn cô! -Ninh bước lên cầu thang, những hoa văn ở chân cầu thang cũng là những hoa văn cổ lắm rồi, có lẽ ngôi nhà này được xây từ những năm 9x.

Ninh bước lên tầng hai và thấy ở đây cũng có khá nhiều phòng nhưng có cửa riêng biệt có lẽ đây là phòng vip. Y như rằng anh được dẫn vào phòng có một chiếc giường massage duy nhất nằm giữa phòng, xung quanh có một chỗ đứng tắm và một cái bồn lớn để xông lá thuốc, nhưng chỉ là chỗ xây tạm chứ không phải phòng tắm, nơi đó chỉ có duy nhất một cái rèm che lại.

Lúc sau Ninh thấy một ông bác đeo kính đen bước vào, vừa đi vừa chống gậy, trông ông già này cũng cỡ trên 60 tuổi rồi. Sơ vin áo phông có cổ, đóng thùng cùng với chiếc quần âu màu xám cũ kỹ, chân đi dép xăng đan cổ thời bộ đội trông rất chân chất giản dị. Ông vừa đi vừa đập gậy sang hai bên để tìm đường, lúc sau ông ngồi xuống chiếc ghế phía đầu chiếc giường massage.

-Ninh ơi! bác Tâm sẽ massage cho cháu nhé! Cháu đóng cửa cũng được mà mở cửa cũng được tùy cháu! Thôi cô xuống tầng một đây có gì cháu nhấn vào nút kia gọi cô nhé! –Bà Cô cười tươi và khẽ đóng nhẹ cửa rồi đi xuống.

-Chào cậu, tôi tên là Tâm, tôi là người sẽ thực hiện mát xa cho cậu. –Ông già vừa nói vừa hơi ngửa đầu lên trần nhà. Chất giọng khàn khàn trông già cả ốm yếu thế này không biết ông có đủ lực để bóp bờ vai săn chắc cho Ninh không nữa.

-Dạ! cháu chào bác! Đạo này cháu hay bị đau vai gáy bác ạ, bác giúp cháu nhé! –Ninh mỉm cười và cởi giày.

-Vai gáy à? Cậu cởi áo ra cho đỡ vướng! –Ông già vừa nói vừa chỉ vào cái móc quần áo được đặt ở góc.

-Dạ... vâng! –Ninh có chút ấp úng vì anh hơi ngại, biết là phải cởi áo rồi nhưng ông già này khác với mấy em trẻ quá nên anh có phần không thoải mái.

-Anh đừng ngại, tôi mù rồi không thấy gì đâu! –Ông già cười khặc khặc vì thấy trong giọng Ninh có chút ấp úng.

-Vâng cháu không ngại đâu, cháu cũng đi massage nhiều rồi nhưng đây là lần đầu tiên cháu massage người mù... -Ninh cởi áo và treo lên móc sau đó trèo lên giường nằm.

-Vậy cậu xem chúng tôi massage thế nào nhé! Xem có tốt hơn ở chỗ cũ của cậu không? –Ông già cười nói và bắt đầu những kỹ thuật đầu tiên.

Ninh mở to mắt khi thấy bàn tay ông già này lực thật không như những gì anh tưởng tượng. Những ngón tay điêu luyện, những kỹ năng tuyệt vời... đúng thật ngoài quán massage khác không thấy có, đặc biệt bàn tay của ông ta khá khỏe dùng lực khá tốt nên sướng hơn hẳn mấy em gái chân yếu tay mềm.

-Cậu năm nay bao tuổi rồi mà đã đau vai gáy vậy? –Ông già vừa bóp vừa hỏi cho không khí đỡ ảm đạm.

-Dạ cháu năm nay mới 27 bác ạ! –Ninh nhắm mắt tận hưởng, thực sự ở đây massage sướng hơn ở quán cũ nhiều. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Hăm bảy chắc anh lấy vợ rồi nhỉ?

-Dạ vâng! Vợ cháu năm nay mới 21 tuổi!

-Hăm một? Trẻ quá! Cậu là cậu biết chọn đây khắc khắc! –Ông già cười khoái chí.

-Vâng vợ cháu vẫn đang học đại học mà bác!

-Trẻ quá, cô cậu đã có quý tử chưa?

-Dạ bọn cháu vẫn đang kế hoạch hóa bác ạ hi hi... Mà bác làm nghề này lâu chưa ạ?

-Tôi ấy à, làm cái nghề này cũng ngót ngét chục năm có lẽ! Cậu thấy tôi làm tốt mai một giới thiệu giúp chúng tôi nhé! Càng đông khách chúng tôi càng có tiền để giúp các cháu nhỏ vùng cao! –Ông già nói mà khiến Ninh thâm khâm phục. Đúng là tôn chỉ của người dân Việt Nam “lá lành đùm lá rách”.

-Bác yên tâm! Chắc chắn cháu sẽ giới thiệu anh em công ty đến chỗ bác!

-Cảm ơn cậu, chỗ chúng tôi có đầy đủ dịch vụ bao gồm tắm lá thuốc người dao đỏ, tắm lá thuốc nam, thuốc bắc, tắm quất mát xa toàn thân và chữa thấp khớp đau nhức xương khớp... -Ông già vừa nói vừa nghênh nghênh cái đầu.

-Dạ vâng! Chỗ bác nhiều dịch vụ thật đấy! –Ninh mở mắt ra nhìn vào khoảng không vô định, không ngờ cơ sở xập xệ này lại có những dịch vụ đa dạng đến vậy. Không biết anh đang nghĩ gì chỉ thấy nhịp thở có tăng lên khiến lỗ mũi Ninh nở to.

-Cơ sở chúng tôi làm vì tấm lòng thiện nguyện chứ mấy người già chúng tôi đâu cần tiền làm gì đúng không nào? Khắc khắc... -Ông già cười lớn, Ninh cảm thấy cảm phục những người ở đây... mặc dù họ bị mù nhưng vẫn rất lạc quan và yêu đời. Đã vậy còn có những hành động hết sức ý nghĩa như vậy.

Sau 30 phút massage Ninh đứng dậy lắc cổ và thật kỳ diệu cổ anh đã hết đau hoàn toàn mà toàn thân trên anh cảm giác như mọi huyết đạo được đả thông, cơ thể sáng khoái lạ lùng. Anh thực sự bất ngờ với những kỹ thuật ở đây, họ đúng là những người đại diện cho câu nói tàn nhưng không phé.

-Thế nào! Ninh thấy sáng khoái chứ cháu? –Thấy Ninh đi xuống bà cô liền chạy tới đón.

-Vâng! Cháu cảm thấy đỡ rồi cô ạ! Thoải mái lắm ạ –Ninh mỉm cười thỏa mãn vì ấn tượng đầu tiên của anh về cơ sở này rất tốt.

-Vậy là tốt rồi, có gì giới thiệu cho các cô với nhé! Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Vâng! Cô yên tâm ha ha... À cô lấy cho cháu 10 cái gói!

-Ừ ừ ừ!!! Được rồi! đợi cô một chút nhé! –Bà cô cười tít cả mắt chạy vào văn phòng lấy 10 cái gói cho Ninh.

-Đây cháu gửi cô 2 triệu! Tiền gói và tiền massage! –Ninh rút bốn tờ 500k đưa cho bà cô.

-Áy! nhiều quá, tiền gói là triệu rưỡi tiền massage 100 nghìn thôi cháu! Để cô trả lại! –Bà cô định quay người đi thì Ninh gàn.

-Thôi cô ơi! cháu biếu cô! Lần sau cháu lại đến! –Nói xong Ninh bê gói lên.

-Ui dào! Cái đưa này! Cháu làm cô ngại quá, thôi được vậy cô cảm ơn, cô sẽ cho vào quỹ từ thiện! Thôi để đây cô bê ra xe cho! –Bà cô hồ hởi nhiệt tình hơn bao giờ hết.

-Thôi cháu hết đau cổ rồi, cô cứ để cháu! –Ninh vừa nói vừa bê 10 chiếc gói ra xe.

-Ui dòi ơi cái thằng! Đẹp trai phóng khoáng, hiem có ai được như cháu! Cô cảm ơn nhé! Lần sau nhớ quay lại đây! –Bà cô đứng cạnh chiếc siêu xe cười tủm tỉm, làm mấy người ngồi uống trà đá cạnh đó nhìn chằm chằm vì không hiểu sao một thanh niên nhà giàu lại đi vào đây để mát xa.

-Vâng! Nhất định ạ! Cháu chào cô! Thôi cháu về đây! Lần sau cháu sẽ quay lại! –Ninh nói xong thì phóng xe về công ty. Bà cô cười tủm tỉm đứng vẫy tay đến khi chiếc xe của Ninh đi khuất. Thật may mắn vì hôm nay gặp được khách sộp.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

18h30 tối tại nhà ông Lưu.

-Anh hết đau cổ chưa? –Như đóng lại cửa phòng và hỏi chồng.

-Anh hết rồi! Hôm nay anh mới phát hiện ra một chỗ massage hơi bị đỉnh! –Ninh chợt nhớ ra quán massage người mù và kể với vợ.

-Thật á? Hôm qua em thấy anh đau lắm mà? –Như ngó vào cổ chồng, với chiều cao 1m72 nên Như chỉ thấp hơn Ninh khoảng 10 phân, Trông nàng nhiều lúc còn cao gần bằng chồng.

-Không! Anh hết đau luôn mới đỉnh chứ vợ! Mà họ toàn người mù đấy! –Ninh vừa nói vừa lắc cái cổ cho Như xem.

-Thật á anh? Các bác ấy giỏi thật ý, có thật là người mù không đó anh? –Như với Ninh vừa nói vừa đi xuống cầu thang.

-Mù thật! 100% tay nghề họ giỏi lắm, như kiểu được nắn xương về đúng chỗ ấy haha... -Ninh cười to và khoác vai Như đi vào trong phòng ăn.

Trong bữa cơm mọi người lại nghe Ninh kể về cơ sở massage đó như một phát hiện hết sức tuyệt vời vậy. Chỉ có Uyên và Phi im lặng không nói gì, còn ông Lưu vẫn cầm chai rượu sâm của mình rót từ chén này đến chén khác. Có vẻ như chẳng ai quan tâm đến cơ sở massage mà Ninh kể, chỉ có Như trầm trồ thán phục.

Cuối bữa, Như và Uyên dọn dẹp và rửa bát, còn ông Lưu, Phi và Ninh vẫn ngồi ở bàn ăn đồ tráng miệng. Thấy vợ mình không nói gì Phi biết cô ấy đang giận, nhưng thực sự bản tính ích kỷ này của Phi không có gì có thể xoay chuyển được.

-Con nghĩ sau này nhà mình nên thuê một người giúp việc bố ạ! -Phi nhìn vợ đứng rửa bát trong lòng rất muốn làm lành với cô ấy.

-Đảm bảo là không! Anh biết tính bố rồi đấy... -Ninh vừa ăn vừa nói.

-Tại sao anh lại muốn người giúp việc? -Ông Lưu nhìn Phi với gương mặt ngà ngà say.

-Để giải phóng sức lao động cho hai chị em, con thấy mấy việc lật vật này không cần thiết cả hai phải mất thời gian cho nó! Vợ con cũng phải làm việc, Như cũng có bài tập về nhà! Đúng không nào? Tại sao lại phải để hai chị em làm mấy việc chân tay này bố? -Phi nhìn về phía Như và Uyên.

-Không cần đâu bố ạ, chả lẽ mấy việc nhỏ này bọn con không làm được? -Uyên khẽ quay lại nói, nàng đang giận Phi nên luôn nghĩ ra những ý kiến trái chiều để phân bác lại chồng.

-Chăm sóc gia đình là bổn phận của bọn con, tại sao phải để người khác chăm sóc hộ! -Uyên nói tiếp khiến Phi cứng họng không nói được gì.

-Các anh biết tính tôi rồi đấy, trên đời này tôi không tin tưởng bất kể một ai ngoài người thân trong gia đình! Tôi ghét nhất là giúp việc! -Ông Lưu vừa cầm tờ báo vừa nói.

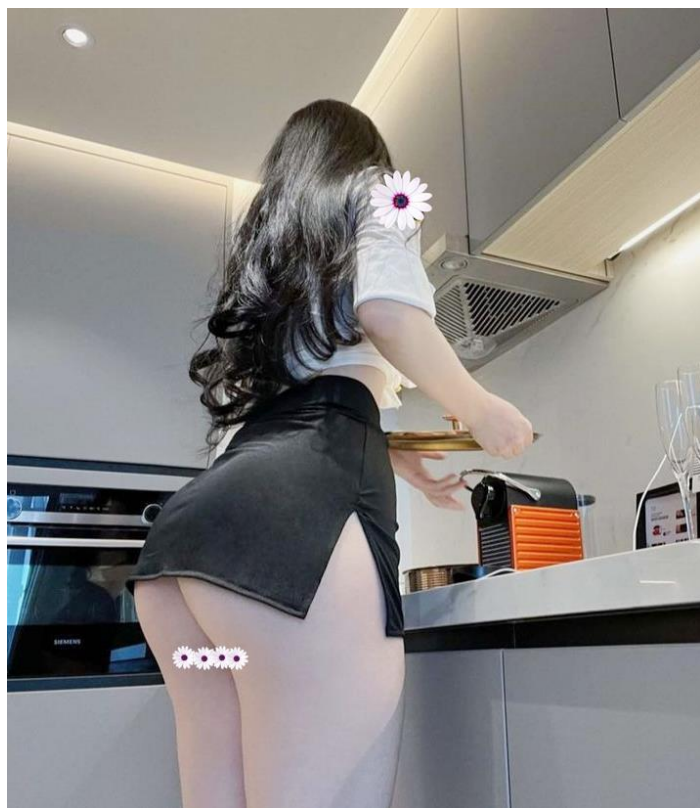
-Thấy chưa em bảo mà! -Ninh cười híp cả mắt khi nhìn thấy vẻ mặt ngán tũn của Phi.

-Vâng... Con xin phép lên trên phòng trước! -Phi có hơi tổn thương lòng tự trọng nên anh xin phép đứng dậy. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Như ơi! Đi chơi đi! -Thấy Phi đứng dậy Ninh cũng rủ Như ra ngoài đi dạo hóng mát.

-Vâng! Tối nay em cũng không có bài tập! Hi hi... Chỉ dọn nốt giúp em nha hihi... -Như vội vàng lau tay và mỉm cười nhìn Uyên... Trông hai chị em cao ngang nhau, Như có nhỉnh hơn một chút... Sau đó Như nhanh nhẩu chạy ra chỗ Ninh, gì chứ riêng đi chơi nàng rất thích.

Lúc này, trong căn bếp rộng lớn nhà ông Lưu chỉ còn mỗi Uyên đang dọn dẹp lại mọi thứ cho ngăn nắp, thấy không còn ai ông Lưu khẽ bỏ tờ báo xuống một chút và liếc nhìn bộ mông to của Uyên. Ông liếc lên rồi liếc ra ngoài, thấy không có ai ông bèn đặt tờ báo xuống và đứng dậy.

Tim ông đập mạnh dần, cơ hội này không có nhiều, ông liên tục nhìn vào bộ mông vừa to vừa cong của Uyên, lúc này con bé còn đang mặc một chiếc quần đùi ngắn nữa, trông đôi chân của con bé lại càng dài. Bình thường ở nhà Uyên sẽ mặc những set đồ có chút mát mẻ, nhưng từ khi Phi đi công tác về nàng phải mặc những đồ khá bảo thủ như áo phong kín cổ, quần đùi không được ngắn quá, hay hạn chế mặc những đồ sexy vì tính Phi hay để ý mấy thứ đó, đơn giản anh không thích người khác nhìn thấy cơ thể cực phẩm của vợ mình.

-Cái lọ thuốc ho của bố đâu con có thấy không? -Ông Lưu nuốt nước bọt, ông già

vờ đi đến gần chỗ Uyên và ho vài cái.

-Con không? Bố xem ngăn kéo bên ngoài xem! -Uyên không hề để ý đến ý đồ của ông Lưu.

-Bố nhớ bố để ở đây mà... -Vừa nói ông Lưu vừa đi lướt qua người Uyên và cố tình kiễng chân ấn con cu cứng đờ của mình vào mông con bé. Uyên không nói gì nhưng nàng cau mày lại vì nàng cảm nhận được dương vật bố Lưu rồi.

-Không phải tú này... -Ông Lưu kiễng chân mở hết tú này đến tú nọ, hành động của ông thật lố bịch, nhưng tất cả chỉ vì muốn dí chim vào mông Uyên, muốn được chạm vào người con bé vì ông thèm lắm rồi... Ông làm một cách lộ liễu và không cần giữ ý tứ vì thực sự ông nhớ mùi thơm của Uyên lắm rồi. Đã quá lâu rồi ông chưa được đụng chạm tới cơ thể này của con bé.

-Này bố... -Thấy ông Lưu cạ đến lần thứ ba Uyên đành dừng tay lại và quay đầu lại lườm.

-Sao vậy bố đang tìm thuốc! -Ông Lưu vừa nói vừa kiễng chân tiếp tục mở cái cửa phía trên đầu Uyên và dí hẳn chim vào mông con bé. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Trông ông Lưu thấp hơn Uyên gần một cái đầu, nhưng bề ngang thì to béo hơn rất nhiều. Thấy mặt ông ta có chút cười cợt

khiến Uyên cảm thấy khó chịu và dùng móng vuốt người ông dịch ra... Nhưng càng làm vậy ông Lưu càng sợ, ông thấy Uyên chống móng vuốt ra thì ông dìm vào.

-Bố! Bố làm gì đó!! –Uyên quay người lại cau mày với hai bàn tay đầy bọt, nàng đẩy vào vai ông Lưu khiến vai ông dính đầy bọt xà phòng rửa bát.

-Con... Bố... hờ hờ –Ông Lưu thở mạnh tóe vào eo Uyên và tiếp tục dìm con cu cứng đờ của mình vào móng con bé.

-Chẹp! –Uyên chẹp miệng một cái, nàng mở vòi nước rửa tay rồi bất ngờ đưa tay ra đằng sau nắm vào con cu của ông Lưu và bóp mạnh.

-Au!!... –Ông Lưu giật mình và không khỏi bất ngờ vì hành động đó của con bé, nhưng đau quá... Con bé tóm chặt quá.

-Con... Au!!! –Ông Lưu nhăn mặt vì ông đau thật, ông nắm vào bàn tay của Uyên.

-Bố có thôi ngay không, nếu không con bóp nát nó ra bây giờ! –Uyên nói bé vừa đủ nghe vì nàng cũng sợ Phi bắt chợt đi xuống hoặc Ninh và Như bước vào nhà. Mặc dù vậy nàng vẫn rất liều khi hành động thế này. Nhưng không hiểu sao những lúc tức chồng, Uyên luôn muốn làm điều gì đó điên rồ để cho bố tức vậy.

-Ừ ừ... bố thôi... nhưng... con thơm quá... –Ông Lưu nhe nhớn dùng mũi hít mùi thơm của Uyên, chứng tỏ ông vẫn chịu được. Thấy vậy Uyên liền bóp mạnh hơn.

-Au!!! Bố xin... –Ông Lưu gồng cứng người đỏ ửng mặt vì đau, lần này đau hơn lúc nãy nhiều, tại sao bàn tay con bé nhỏ nhỏ mà bóp đau thế chứ.

Uyên càng bóp nàng càng cảm nhận được con cu to tướng của bố chồng rất cứng, rất khỏe mạnh... điều này khiến nàng có chút xấu hổ đỏ hết cả mặt. Nàng cũng không hiểu sao mình lại làm thế, nhưng mỗi lần tức Phi Uyên luôn muốn làm những điều này như thể để trả đũa chồng vậy. Một sự bùng nổ, một tính cách riêng biệt chẳng giống ai của Uyên.

-Bố đi ra ngoài đi, đừng làm mấy trò vớ vẩn này nữa, bố không sợ anh Phi thấy sao? –Uyên cau mày nói vào mặt ông Lưu và thả tay ra rồi chỉ tay đuổi ông ra ngoài phòng khách... Nàng cũng không muốn bóp chim ông Lưu nữa vì càng bóp nàng càng cảm thấy có chút phản ứng nhẹ.

-Nhưng bố nhớ con lắm... Uyên... lâu lắm rồi... bố uống cái rượu sâm kia nên khó chịu quá! Bố không chịu được! –Ông Lưu nhăn nhó ôm chim, cũng may con bé thả ra nếu không sẽ vỡ nát.

-Không chịu được thì bố... tự sướng đi! –Uyên cau mày hai má hây hây đỏ, nàng liên tục liếc lên cầu thang vì sợ Phi sẽ đi xuống bắt chợt.

-Nhưng... ít ra phải có chút xúc tác chứ con... Telegram tác giả: tieuthuyetfamid

-Xúc tác nữa... bố đi ra ngoài đi! Anh Phi xuống bây giờ đây! –Uyên nói nhỏ nhất có thể, nàng thấy ông Lưu bị điên rồi đến anh Phi có ở nhà mà còn dám làm điều điên rồ này.

-Bố... chỉ cần... con cho bố mượn cái... áo lót... cũng được rồi! –Ông Lưu nhìn khắp cơ thể Uyên, trông mặt ông ta như kiểu nhớ Uyên đến phát điên rồi.

-Hmm... Bố đi ra ngoài đi! Tí nữa... con lấy cho... -Uyên thở dài đành phải giúp ông ấy vì ông cứ nhì nhèo thế này cũng nguy hiểm quá.

-Không... Ý bố là áo lót... con đang mặc... -Ông Lưu thở phì phò và nhìn vào ngực Uyên chăm chăm.

-Cái gì... bố điên à... bố đi ra ngoài đi!!! Trời ạ... Không bố ra ghé ngồi đi đừng để anh Phi thấy bố đứng gần con thế này... -Uyên cau mày lại chỉ tay đuổi ông Lưu mà ông không chịu ra. Càng ngày ông càng liều lĩnh hơn, có lẽ vì ông quá nhớ Uyên nên mới phát điên phát rồ như vậy.

-Con không cho... bố không ra... -Ông Lưu thở dốc và đòi bằng được cái áo lót Uyên đang mặc để lên thủ dâm.

-Sigh!!!! –Uyên chẹp miệng thở dài, trong trường hợp này nàng đành chịu thua... Uyên cau mày thọc tay vào trong cổ áo rồi thò tay ra sau lưng, sau một vài động tác nàng kéo chiếc áo lót của mình ra và miễn cưỡng đưa cho ông Lưu.

Ông Lưu cầm chiếc áo lót mỏng màu da người trên tay mà sượng ra mặt, mặt ông đàn ra nhìn Uyên rồi dẩu áo lót vào trong người vội vã đi một mạch lên tầng. Uyên đứng đó một tay ôm ngực để che đi hai đầu ti đang nổi lên của mình, dù gì cũng đã hai lần làm tình với ông Lưu nên nàng không phải không có nghĩ đến chuyện đó. Uyên thở dài nhìn cái dáng béo ục ịch đi vội lên tầng mà thấy ông bố chồng mình thực sự rất bệnh hoạn suốt ngày đi gạ gẫm con dâu.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Ba ngày sau...

Tối nay, Phi và Ninh đi ăn cơm cùng đối tác, con bé Như thì đi ăn cơm lớp cũng ngay cạnh nơi Phi và Ninh ăn tiệc. Nói về tiếp đãi đối tác Phi và Ninh chưa bao giờ đưa vợ đi cùng vì một lý do rất đơn giản đó chính là sắc đẹp của Uyên và Như đã vượt quá sự tưởng tượng của mọi người. Vì vậy nó có thể sẽ là một tác nhân gây mất đoàn kết trong công việc. Bởi vì những khách hàng hay đối tác của hai anh em đều là đàn ông. Ít nhiều sẽ có chút rắc rối không đáng có.

-Vâng! Con đây... -Uyên ngồi trong phòng hai chân vắt chéo vừa soi gương vừa nghe điện của ông Lý.

-Con à! Đơn vị vừa ra thông báo, họ định ngày đi du lịch cho mọi người rồi... sắp tới... con xem... có rảnh không thì đi với bố nhé! Nếu con bận thì thôi! Không sao đừng miễn cưỡng...

khà khà... -Giọng ông Lý trong điện thoại có chút ngậm ngừ. Uyên hiểu bố mình cũng ngại khi năm lần bảy lượt muốn rủ mình đi cùng mà không được. Ngày hôm nay có lẽ ông cũng dành chút tự trọng còn lại để gọi điện xem còn chút cơ hội nào mà con gái có thể đi cùng không.

-Hmm... Thực ra con rất muốn đi cùng bố, nhưng dạo này... công ty con cũng nhiều việc, nên có lẽ con không đi được... bố đừng giận con... -Uyên nói với một chất giọng buồn bã.

-Không! Ai lại giận con bao giờ! Không sao đâu, con cũng đừng suy nghĩ nhiều, lần này chắc bố đi một mình cũng được! Mà sau này mấy đứa nhớ đưa bố đi du lịch cùng nhé! Khà khà!!! –Ông Lý cười lớn nhưng Uyên biết thừa đầu dây bên kia ông đang cười gượng. Ông ấy còn an ủi mình vì biết mình sẽ áy náy nữa... Thật khó chịu mà, tại sao ông ấy cứ cố chấp đến đáng thương như vậy.

Uyên vuốt ngược tóc ra đằng sau, nàng thở dài và nhắm mắt lại cảm thấy thương bố cực kỳ, chắc chắn chuyến đi này phải có ý nghĩa gì đó nên bố mới gắng hỏi nhiều đến vậy. Mặc dù với tính cách mạnh mẽ, quyết đoán và rất cá tính tuy nhiên Uyên lại rất tôn trọng chồng, Phi mà không cho phép dù thế nào Uyên vẫn không dám trái lời.

-Vâng! Chắc chắn rồi bố ạ, đi đâu con sẽ đón bố đi cùng... bố nhớ mua quà cho con với cái Như nha! –Uyên mỉm cười, một nụ cười đầy thương yêu dành cho bố.

-Ui dào! Bố thấy gì bố mua đầy luôn, chỉ cần con gái nói thích bố sẽ mua hết! khà khà!

-Vâng! Con cảm ơn bố! mà cái Thư đâu bố, nó lại đi chơi đúng không?

-Không! Em con đi ngủ rồi, dạo này ngoan lắm! À tiện đây bố nhờ con một chút việc, bố sẽ đi du lịch khoảng 4 ngày thì cho con bé Thư sang nhà ở với con nhé! Bố lo nó ở nhà ăn uống linh tinh!

-Vâng! Bố cứ bảo nó mang quần áo sang đây với con, vậy thôi! Bố ngủ sớm đi, con đang có chút việc!

-Ừ ừ! Con làm việc đi, chú ý sức khỏe đấy, ăn uống đầy đủ vào... mà con cũng ngủ sớm đi không ảnh hưởng lắm!

-Vâng! Con chào bố! Con ngủ bây giờ! Con cúp máy nha! –Nói xong Uyên dừng lại một lúc cho ông cúp máy trước mà nàng vẫn thấy ông đang giữ máy, thấy vậy Uyên đành chủ động tắt máy và đặt điện thoại xuống bàn làm việc. Nàng thở dài nhìn vào khoảng không vô định, thương bố nhưng chẳng biết phải làm sao nữa.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Cùng lúc đó tại phòng khách, ông Lưu ngồi trầm ngâm suy nghĩ điều gì đó... Ba ngày vừa qua, ông Lưu liên tục tìm cơ hội để gần gũi Uyên nhưng đều bị nàng tránh né một cách khéo léo, đôi lúc còn phải tỏ ra khó chịu nhưng ông chưa bao giờ thấy nản lòng vì ông biết điểm yếu của

Uyên. Con bé sẽ chẳng bao giờ dám nói ra những việc ông làm, kể cả cho ông có quấy rối Uyên đến mức nào. Nhưng thực sự từ khi có chồng nó về, con bé khó tiếp xúc hơn rất nhiều.

Nhân cơ hội cả nhà đi vắng, bên dưới có mỗi lão ăn mày trông cửa nên ông Lưu hoàn toàn thoải mái để có thể dờ dề trò gạ gẫm con dâu cả của mình. Buổi tối ăn cơm ông đã nốc một đồng rượu sâm vào người, lúc này trong cơn ngà say ông tự tiện mở cửa vào phòng Uyên.

-Bố! Sao bố không gõ cửa? –Uyên đang ngồi ở bàn trang điểm thì bị giật mình khi thấy ông Lưu tự tiện đi vào.

-Bố... có chuyện cần nói với con... -Ông Lưu từ từ bước tới giữa phòng thì Uyên cau mày lại, nàng biết thừa ý định của ông ta lúc này là gì, vì bây giờ trong nhà chỉ còn nàng và ông ấy. Uyên đưa tay che ngực, vì lúc này nàng đang mặc một chiếc áo hai dây cùng quần đùi trông khá sexy. Nghĩ chỉ ở trong phòng và đợi chồng về rồi đi ngủ nên Uyên ăn mặc có chút hở hang.

-Bố đi ra ngoài đi!! Con đang bận! –Uyên rất dứt khoát nhưng có vẻ ông Lưu không quan tâm, ông vẫn tiếp tục tiến đến với con củ cứng lên trong quần, đôi mắt ông mở to nhìn chăm chăm vào cặp đùi dài ngoẵng của Uyên.

-Con...

-Bố!!!! đi ra ngoài!!! –Uyên nói to và chỉ tay ra cửa.

-Bố đến trả con cái áo... -Nói xong ông Lưu rút chiếc áo lót của Uyên đưa cho ông ba ngày trước và đặt lên bàn trang điểm của nàng. Thấy vậy Uyên không nói gì và nhìn ông Lưu, lông mày lá liễu của nàng có giãn ra một chút.

-Bố giật nó rồi!

-Bố hâm à! Sao bố lại giật? Vậy bố phơi ở đâu? –Uyên lo lắng.

-Bố giật xong rồi bố sấy khô chứ không phơi... con đừng lo... bố chỉ muốn sang trả con cái áo, sao con khó tính thế? –Ông Lưu cau mày có vẻ dỗi. Uyên thở dài vì nàng chỉ sợ ông lại phơi ở ban công của ông thì toi luôn, anh Phi mà nhìn thấy thì biết giải thích thế nào.

-Bố sang phòng con ít nhất phải gõ cửa chứ, vớ lại... bố sang trả áo với cái thứ này ai mà chả hiểu làm... -Uyên nói và chỉ xuống đũng quần của ông Lưu. Dưới đũng quần đang vồng lên con cu cứng đơ của ông, trông chiếc quần căng lên mà phát khiếp.

-Thú thực với con... bố thèm lắm rồi... -Nói xong ông Lưu bất chợt lột quần xuống, con cu bự của ông bật ra nảy lên nảy xuống dài như cái chim ngựa.

-Bố!!! Bố điên à!!! Anh Phi về thì sao! bố cất nó đi đi!! –Uyên đỏ ửng mặt xấu hổ. Vì quá bất ngờ nên trông nàng lúng túng khó tả.

-Lâu lắm rồi... bố nhớ con lắm... -Ông Lưu tiến lại gần Uyên. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Bố! Con nói nghiêm túc! Bố mặc lại quần đi! Hôm trước chẳng phải con đưa cho bố áo lót rồi sao? Bố dùng sextoy tự sướng đi! Cái con tặng bố ấy! -Uyên vừa nói vừa đứng dậy khỏi ghế và lùi lại, vì có chút sợ hãi nên nàng quên mất che ngực khiến bầu ngực to lộ ra trong lớp áo hai dây, đầu ti cương cứng nổi lên khiến ông Lưu càng hưng phấn mà tiến tới.

-Bố xin con... thủ dâm không làm bố hết nhớ con... Bố sẽ làm con sướng... thêm một lần nữa thôi! Xin con... -Ông Lưu vừa nói vừa cầm chim lắc qua lắc lại trông cực kỳ bệnh.

-BỐ! ĐI RA NGOÀI MAU!!!! -Uyên mở to mắt nói to khiến ông Lưu giật mình.

-Bố không ra ngoài con sẽ gọi anh Phi ngay bây giờ! Con nói nghiêm túc! -Nói xong Uyên dơ chiếc iphone lên, trong đó đã có sẵn số của Phi, Uyên chỉ cần bấm nút gọi là sẽ nổi máy cho Phi ngay lập tức. Sẵn con khó chịu trong người khi không được đi du lịch với ông Lý nên Uyên lại càng tức giận, lúc này nàng chỉ muốn đuổi ông Lưu ra ngoài càng sớm càng tốt, vì vậy nếu ông Lưu không nghe chắc chắn nàng sẽ gọi cho Phi.

-Thôi được rồi!! Được rồi!!! Haizzz -Ông Lưu thờ dài và kéo quần lên, ông không ngờ hôm nay con bé lại khó gần đến vậy, có khi nó đang đến ngày kinh nguyệt hoặc có thể đang khó chịu điều gì đó. Ông đành chịu thua và lùi thối về phòng.

Ông Lưu đã tìm đến Uyên trong lúc tâm trạng nàng đang không được vui vì sự khó chịu mà nàng phải chịu đựng khi Phi không đồng ý cho nàng đi du lịch cùng bố đẻ, thực sự đó là một điều hết sức vô lý. Uyên ngồi trong phòng thờ mạnh nhìn chiếc áo lót của mình, không biết ông ấy đã làm gì với nó mà phải giật...

Uyên vuốt ngược tóc ra đằng sau và bật khóc khi cơn tức giận càng lúc càng tăng lên. Nàng đã bị ám ức mà không biết tâm sự với ai... Cũng không hiểu sao lại như thế, có lẽ nàng thương bố đẻ và ghét bố chồng khi ông ta suốt ngày gạ gẫm nàng đủ kiểu. Áp lực từ ông Lưu cộng thêm sự áy náy từ chuyện của bố đẻ khiến Uyên khóc tu tu trong phòng.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Sáng hôm sau, ông Lưu dậy sớm vì bút dút không ngủ được, cơ thể khó chịu mệt mỏi vì không được thỏa mãn. Ông ra ngoài sân định chăm chút ít hoa cho khuây khỏa thì lão ăn mày đã làm hết rồi. Bực mình ông lại vào nhà thì thấy mấy thằng con xách cặp lên công ty.

-Nay chủ nhật mà mấy đứa vẫn đi làm à? -Ông Lưu cau mày nhìn Phi.

-Dạ vâng! Bọn con cần thu xếp một số việc để chuẩn bị sang Châu Phi bố ạ... -Phi đứng lại chỗ ông Lưu nói.

-Bọn con thì bao giờ có chủ nhật đâu bố ha ha! -Ninh cười và đi ra ngoài cửa.

-Thôi con xin phép bố! –Phi khẽ cúi đầu rồi cũng đi theo Ninh. Nghe chúng nó nói vậy ông Lưu như mở cờ trong lòng, ngày chúng nó đi công tác đã tới.

Hai mươi phút sau Uyên cũng ra ngoài, thấy Uyên ông Lưu không dám nói gì vì sợ con bé lại lườm. Trông có vẻ con bé chỉ ra ngoài đi chơi thôi chứ không phải đi làm vì hôm nay là chủ nhật. Ngồi ở ghế sofa, ông Lưu trầm ngâm suy nghĩ đủ thứ trên đời. Ông phải thừa nhận phụ nữ thiếu thôn là dễ dụ dễ nhất, nghĩ đến những lúc gần gũi con bé Uyên cũng là khoảng thời gian mà chồng nó sang Châu Phi công tác.... Có lẽ vì nó thiếu hơi chồng nên mới vậy sao, hay còn lý do nào ông bỏ thiếu nữa không?

-Con chào bố! –Đang ngồi đực mặt ở sofa thì ông Lưu thấy Như đi qua, con bé mặc một chiếc váy ngủ dài qua đầu gối, bên trên là chiếc áo quây màu trắng ôm trọn bộ ngực to của con bé, và khoác bên ngoài một chiếc áo mỏng. Ông Lưu liếc theo dáng người cao gầy của Như, ông nhìn chăm chăm vào những nơi nhạy cảm của con bé, nhất là cặp đùi trắng mịn không chút vết nhỏ. Trong đầu ông lại hiện lên một đống muru mô, nghĩ gạ gẫm chị không được thì có lẽ ông sẽ thử quay sang gạ em gái. Vì dù gì trước đó ông và Như cũng đã có quan hệ.

Như bước ra cửa lấy hàng ship thì thấy lão ăn mày đang ngồi ở góc gara ô tô. Như ngó vào nhà đề phòng ông Lưu rồi đặt đơn hàng xuống chiếc ghế ngoài sân và chạy đến chỗ ông lão. Lâu rồi nàng mới gặp ông lão để nói chuyện, vì thường ngày thì đi học, ngày nghỉ thì đi chơi với Ninh, đến những bữa cơm hàng ngày nàng chỉ dám đặt ở cái ghế cạnh cửa gara vì không hiểu trước chị Uyên lại bắt nàng để cơm ở đó chứ không được vào phòng ông lão nữa.

-Ông! hihi... -Như đứng ở cửa gara để thi thoảng ngó lên cửa nhà đề phòng bố chồng bước ra.

-Cô Như! Hôm nay cô không đi học hả? –Lão ăn mày cười tươi với hàm răng móm mém cái còn cái mắt.

-Hôm nay là chủ nhật ông ạ, lâu rồi cháu không thấy ông, bộ ông ở trong phòng suốt hả?

-Khà khà... cô Như không thấy tôi nhưng ngày nào tôi cũng thấy cô Như đi học...-Lão ăn mày vừa nói vừa nhìn vào cặp đùi dài trắng mịn trước mặt.

-Thật ạ? Ông ở đâu mà thấy cháu cơ?

-Tôi ngồi đây chờ cô Như ra lấy xe mà thấy dạo này không thấy...

-Hi hi... cháu bây giờ toàn đi xe ôm thôi ạ, cho đỡ tắc đường mà ông!

-Vậy à? Khà khà...

-Dạo này ông thế nào ông? Hihi... -Như nhìn lão ăn mày thấy ông ấy cứ nhìn vào phần đùi của mình nên hơi ngại, mặc dù vậy nàng biết lần nào gặp mà ông ấy chả thế nên cũng quen rồi.

-Tôi vẫn ổn, tôi phải cảm ơn gia đình đã cứu mang giúp đỡ tôi trong suốt thời gian qua, tôi cảm kích lắm, tôi không biết lấy gì đền đáp công ơn của mọi người... -Lão ăn mày nói những lời từ tận trái tim nên lão nhìn ra cổng với ánh mắt đượm buồn cùng hàng lông mày bạc cứng như lông chuột già.

-Ông đừng khách sáo hihi, có ông ở đây sân nhà lúc nào cũng sạch bong ý, coi như ông cũng giúp gia đình cháu rồi mà...

-Khà khà... Có gì đâu, mấy chuyện đó chẳng thấm là bao. Tôi sáng nào cũng năm giờ dậy quét sân, nhặt lá trong vườn hoa, tưới hoa rồi xem còn gì tôi dọn nốt... Cuộc sống thế này đối với tôi giống như trên thiên đường rồi nên dù có làm trâu làm ngựa tôi cũng cam lòng.

-Chỉ có điều... -Bỗng lão ăn mày đổi giọng và liếc vào đùi Như.

-Điều gì ạ? -Như khẽ liếc lên cửa chính đề phòng ông Lưu. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Chỉ có điều... chuyện đó... -Lão ăn mày liếc lên nhìn Như rồi lại cụp mắt xuống.

-Chuyện gì ạ? Có gì ông không thoải mái sao? -Như không phải biết mà không nói, chỉ vì nàng thực sự không nghĩ đến mấy vấn đề đó nên nhiều lúc không hiểu ý của đối phương.

-Không! Tôi thoải mái lắm... Nhưng... Chuyện đó... tôi xin lỗi vì cô Như đã nuôi tôi mà tôi còn có những lời nói và suy nghĩ xấu thế này... Nhưng thực sự buổi tối tôi khó ngủ lắm cô Như à, tôi vẫn thường xuyên nghĩ đến cô... -Lão ăn mày áp úng.

-Trời ạ... -Như lại ngó đầu nhìn ra cửa chính vì sợ bố chồng ra ngoài sân nghe thấy thì toi.

-Ông có tuổi rồi, ông không nên nghĩ nhiều đến chuyện đấy quá... sẽ ảnh hưởng sức khỏe của ông lắm đó... -Như ngồi xuống nói thầm với ông lão. Hai má đỏ lên khi ông lão bất ngờ nói đến chuyện đó. Thực sự đến giờ nàng cũng không nghĩ mình lại có thể đồng ý cho ông ấy làm tình với mình.

-Tôi... tôi không lúc nào không nhớ đến cô Như... tôi... -Lão ăn mày áp úng và nhìn xuống dưới váy của Như vì nàng đang ngồi xồm hai đầu gối chụm vào nhau, dáng ngồi này khiến nàng vô tình bị lộ ra chiếc quần lót ren đang mặc. Lâu rồi chưa thấy những nơi nhạy cảm nên chim ông lão nhanh chóng cứng tướng lên trong quần.

-Hmmm... Lúc nào đó cháu sẽ tìm cho ông mấy quyển sách nha... Đọc sách sẽ bớt tà dâm đó ông hihi... -Như ôm miệng cười, nàng thấy lão ăn mày nhìn xuống liền kéo váy che lại và đổi dáng ngồi. Nàng biết ông lão cũng nhớ mình lắm vì dù gì nàng và ông ấy đã phát sinh quan hệ tận bốn lần, thậm chí một lần nàng còn cho ông ấy xuất vào trong. Nghĩ đến cảnh tượng đó Như lại xấu hổ và có chút phản ứng, nàng khẽ nhắc chân và chống tay vào cằm... hai bàn tay thon dài đưa lên ôm má.

Biết là thương cảm cho ông ấy già cả chưa được động vào phụ nữ bao giờ nhưng như vậy có quá lắm không... đường đường là một cô gái đã có chồng, và nàng rất yêu thương anh ấy, nhưng tại sao... nàng lại để một ông lão làm tình với mình... chỉ vì... ông ta chưa được thử cảm giác đó bao giờ... chỉ vì nghĩ thương ông ấy... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Thật là điên rồ... Như mím môi lại, đến thời điểm này nàng cũng không hiểu chính bản thân mình nữa, chả lẽ sức hút từ cái dương vật to tướng của ông lão lại mạnh đến thế sao, âu cũng là sự tò mò của tuổi mới lớn, nhưng một khi đã vấp vào rồi thì khó có thể thoát được, sự ấn tượng ấy lấn chiếm tâm trí Như hoàn toàn, nó đem lại cho nàng rất rất nhiều khoái cảm mà Ninh không thể.

-Sách ư? Tôi... tôi không muốn đọc sách, tôi... thực sự không dám mơ cô sẽ tiếp tục giúp tôi... Nhưng tôi chỉ mong khi nào cô Như muốn hãy nhớ đến tôi... -Ông lão áp úng, càng ngày lão ăn mày càng to gan lớn mật khi ông dám nói với Như những điều tẻ nhạt như vậy.

-Suyt! Ông nói bé thôi ạ... bố chồng cháu đang ở nhà đó... -Mặt Như đỏ ửng đưa một ngón tay lên miệng.

-Hay... bây giờ... cô xem ông chủ đang ở đâu... rồi... rồi cô giúp tôi một chút... được không... tôi nhớ cô Như lắm... -Lão ăn mày đứng dậy khom lưng và nắm con cu của mình. Trông lão khẩn trương vội vã lắm rồi, có lẽ cơ hội nói chuyện với Như không nhiều nên lúc này lão đang tranh thủ cơ hội hiếm có này chẳng?

-Không được... bố chồng cháu đang ở nhà... với lại... ông đừng nghĩ đến chuyện đó nữa... được không ạ... ông sẽ bị đột quy đó... Ông lớn tuổi lắm rồi mà... -Như nhíu lông mày lại, nàng nhìn vào gương mặt nhăn nheo già khụ của lão ăn mày mà cũng cảm thấy lo cho lão, tại sao một người già như vậy lại có nhiều ham muốn như thế chứ.

-Tôi... Tôi có đột quy cũng cam lòng... không được gần gũi với cô Như tôi thà chết đi còn hơn... -Lão ăn mày nắm chặt chim mình, biết Như đối xử tốt với mình, và hiểu tính con bé nên lão ăn mày nằng nặc đòi bằng được mới thôi.

-Không được ông ạ... Ông nghe cháu giải thích... -Như lúng túng, nàng nói vậy nhưng lại nhìn ra ngoài sân xem có ai không.

-Nhanh thôi... tôi làm nhanh thôi... tôi hứa... -Lão ăn mày càng lúc càng nung tình, lão kéo hẳn tay Như lại. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Không ông ơi! Ông hãy nghe cháu giải thích đã ạ... Chuyện này là sai trái... Cháu không thể tiếp tục được... Cháu xin ông... -Như nhíu lông mày và kéo tay mình lại.

-Vậy... cô... cô cho tôi xem ngực cô được không, hoặc hoặc cô mở váy mình lên... hờ hờ... - Ông Lão như phát điên rồi, ông thò tay vào trong quần và sục mạnh rồi trợn mắt chờ đợi hành động của Như.

-Trời ơi... ông đừng làm thế nữa được không ạ... -Như thở dài khi thấy ông lão không nói gì và vẫn đang sục chim rồi nhìn chằm chằm vào cơ thể mình.

-Hmm... Ông hư nha... chỉ được nhìn mấy giây thôi đó! –Như đành bó tay và phải chiều ông lão vì nhìn ông đáng thương quá.

-Ừ ừ... mấy giây cũng được hờ hờ... -Lão ăn mày sướng ron vôi vàng đồng ý, nước dãi lão chảy ra khỏi khoe mồm, đã lâu rồi lão mới được gặp Như nên lão phải tận dụng cơ hội ngàn vàng này.

-Như ơi!!! –Bỗng tiếng ông Lưu vang lên làm lão ăn mày và Như giật mình, lão vôi vàng rút tay ra khỏi quần mình.

-Dạ!!! –Như mở to mắt sợ hãi và chạy ra sân trước thấy bố chồng đang đứng trên bậc thềm chấp tay sau đít.

-Vào đây con! Bố nhờ con tí việc! –Nói xong ông Lưu đi vào nhà. Như vì sợ quá cũng chạy theo ông Lưu để mặc lão ăn mày đứng ở gara ngó theo dáng của Như mà tiếc ngẩn ngơ. Bỗng trong lòng lão ăn mày cảm thấy khó chịu khi bị ông Lưu phá đám nhưng bất lực không biết phải làm gì.

-Dạ bố ơi có chuyện gì thế ạ? –Vào trong nhà Như đã thấy ông Lưu sắp sẵn một bàn cờ ở giữa phòng khách.

-Lâu rồi bố con mình chưa chơi cờ nhỉ khà khà! Sao mặt con đỏ thế? –Ông Lưu cười và ngồi xuống, ông đang nói chuyện với Như như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra vậy, như chưa từng có chuyện ông lợi dụng thằng con ông vào trong phòng tắm và nhảy lên giường cưỡng hiếp con bé vậy.

-Dạ... mặt con bị đỏ ạ, con hay bị thế lắm ạ... Nhưng mà... hôm nay con xin phép bố, con có bài tiểu luận phải làm gấp ạ... nên con không chơi cờ với bố được... -Như áp úng vì ngại, hai bàn tay áp vào má. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Tính nàng không muốn làm mất lòng ai nhưng thú thật chuyện này nàng đành phải từ chối, bởi vì từ chuyện đợt trước nàng đã tránh mặt ông Lưu một thời gian, nàng xấu hổ và sợ khi ở chung với bố chồng một mình thế này.

Như bị ám ảnh bởi thứ đó, mặc dù nàng cũng là một cô gái có nhiều nhu cầu nhưng làm tình với bố chồng hoàn toàn sai trái vì điều đó là loạn luân... là một trong bảy tội lỗi lớn nhất của con người... Nàng đã đọc và được học rất nhiều. Nàng chỉ thấy khó hiểu khi ông ấy là bố của anh Ninh, ông làm ra chuyện tà trời như vậy mà vẫn ung dung bình thản như không có gì xảy ra.

Tuy nhiên nàng lại không thể như vậy. Suốt thời gian qua nàng đã tránh mặt ông nhiều lần, thậm chí còn không dám nói chuyện hay nhìn vào mắt như ngày xưa. Từ tôn trọng nàng chuyển sang sợ hãi... Sợ ông Lư, sợ chính bản thân mình vì sợ không kiềm chế nổi, và sợ mình lại làm ra tội lỗi gì đó, những điều mà một tiểu thư xinh đẹp, con nhà gia giáo như nàng không được phép mắc phải.

Nhưng nàng không thể phủ nhận kỹ năng của ông ấy rất tốt, nàng bị ám ảnh bởi cơn sợ hãi đó, mỗi lần ở riêng với ông Lư nàng lại nghĩ đến chuyện đó. Mặc dù hiền lành dịu dàng hơn Uyên nhưng đối với Như ranh giới giữa làm tình cùng người trong gia đình và người ngoài hoàn toàn khác nhau. Nên dù có phải làm mất lòng bố chồng nàng vẫn phải kiên quyết để kiểm soát hơn.

-Con không thể giúp bố luyện tập được một lúc à? Sắp tới bố chuẩn bị đi đấu giải cờ ở quận nên rất cần người có trình độ chơi cùng... -Ông Lư dở trò bắt đầu nói dối vì ông cũng biết rõ tính cách cô con dâu thứ của ông.

-Bố lại đi thi đấu ă? -Như nghe thấy vậy liền lưỡng lự vì dù gì bố cũng cần mình giúp đỡ để chuẩn bị cho giải đấu, điều mà trước đây nàng hay giúp ông.

-Ừ! Giải cờ hàng năm cho mấy lão già nghỉ hưu thôi mà con khả khả... Nào giúp bố một lát, tầm một tiếng thôi rồi con đi làm bài tập vẫn chưa muộn đúng không? -Ông Lư cười nói.

-Dạ... vâng... -Như miễn cưỡng đồng ý và thu váy lại rồi ngồi xuống ghế, hai đầu gối nàng chụm vào nhau gần chạm xuống đất vì chiếc ghế này hơi thấp, còn chân nàng thì quá dài.

-Cạch! Cạch! Cạch! -Sau vài nước cờ mắt ông Lư lại liếc lên vào chiếc áo quây của Như, phần cổ của con bé trắng quá, cơ thể của nó không có lấy một nốt ruồi nhỏ hay sao mà láng mịn vậy. Bộ ngực to của con bé bị chiếc áo ép lại trông vẫn rất bự, bên trong nàng chỉ mặc một chiếc áo lót mỏng không dây nên lúc này chỉ cần cầm vào chiếc áo quây kéo xuống là toàn bộ ngực của Như bị lộ ra ngoài.

-Cạch! Cạch! -Tầm mười phút trôi qua, cả hai bố con đánh cờ trong tâm thế gượng gạo không còn thoải mái như trước.

-Con à... cho bố xin lỗi chuyện lần trước... -Suy nghĩ một lúc lâu ông Lư mới dám nói. Nhưng Như lại không nói gì mà vẫn nhìn chăm chăm vào bàn cờ.

-Lần đó... bố say rượu quá... nên bố... không kiềm chế được... Con biết rồi đó, bố mất mẹ bọn nó lâu rồi cho nên... bố cô đơn quá... Con đừng nói chuyện đó cho ai nhé! -Ông Lư nhìn mặt Như nói nhẹ nhàng như thể ông hỏi lỗi lầm rồi, nhưng mắt ông lại liếc xuống nhìn ngực con bé. Gương mặt xinh xắn dịu dàng của Như nhanh chóng đỏ lên, nàng không nói gì nhưng không phải không có phản ứng.

-Nhu! Con nói gì đi... con chửi bố hay đánh bố cũng được... bố là một người bố tồi... bố không xứng làm bố các con... -Ông Lưu ra về đổ lỗi cho mình để tự làm nhục bản thân, tất cả cũng vì muốn kết nối với Nhu để gạ gẫm con bé. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Đến bố đi đó! -Nhu ngẩng mặt lên nhìn ông Lưu thì thấy ông ấy đang nhìn chằm chằm vào ngực mình, thấy vậy Nhu cầm hai vạt áo khoác kéo lại. Hóa ra cũng chỉ như vậy, “hmm...” Nhu thờ dãi trước mặt ông Lưu, nàng không dám có ý nghĩ xấu cho bố chồng nhưng ông ta lúc nào cũng thế... cũng tà dâm với chính các con dâu mình.

Nhu lại nghĩ đến chị Uyên, không hiểu điều gì khiến chị ấy lại phục vụ cho ông ấy như thế. Cái lần đó là cái đêm mà nàng cũng ông lão ăn mày lên trên ban công để nhìn lên và bàng hoàng khi thấy chị Uyên đang mút chim cho bố chồng. Thật không thể tin được, chắc chắn chị ấy phải có nỗi khổ riêng, khi nào có cơ hội chắc chắn nàng sẽ nói chuyện với chị mình.

-Cạch! Con tha lỗi cho bố chứ? -Ông Lưu đi bừa một quân cờ và tiếp tục nói.

-Nhu... nếu con không tha lỗi cho bố, bố sẽ sống phần đời còn lại trong dằn vặt... -Thấy Nhu không nói gì ông Lưu tiếp tục.

-Hmm... -Như lại thờ dài, nàng nghĩ đến quan hệ của ông ấy và chị Uyên thì không thể tin vào những câu nói đó được. Trong ngôi nhà giàu có mà ai nhìn vào cũng phải mơ ước này đang tồn tại những quan hệ thật đê tiện, những câu chuyện mà chỉ có trong trí tưởng tượng của con người, đến phim ảnh cũng chưa có phim nào đê tiện như thế.

Như chớp mắt vài cái, nàng cảm thấy tại sao cuộc sống của mình lại đi theo những chiều hướng thế này chứ. Từ nhỏ đến lớn vô tư lự chẳng phải suy nghĩ đề phòng việc gì, luôn được bố mẹ chăm sóc hết mực, nuôi dạy trở thành một cô gái xinh đẹp, thông minh, ngoan ngoãn và có khí chất vượt trội hơn tất cả những cô gái còn lại, được ông trời ban cho một vẻ bề ngoài cực phẩm không ai sánh bằng...

Một con người hoàn hảo từ trong ra ngoài, từ tính nết cho đến nhân cách... Ấy vậy mà nàng lại vướng vào một cuộc sống hôn nhân có nhiều chuyện khó nói đến vậy. Có những bí mật mà đến khi lên thiên đàng cũng không được phép nói ra. Giữ những bí mật như vậy trong lòng chẳng khác một sợi dây xích giữ nàng lại một nơi tăm tối vậy, thật khó chịu.

-Con... Con hãy tha thứ cho bố nhé! -Ông Lưu tiếp tục gắng hỏi.

-Vâng! Nhưng từ sau bố dừng hành động như vậy nữa... Anh Ninh mà biết bố nghĩ anh ấy sẽ cảm thấy thế nào ạ? -Như đỏ mặt và đồng ý tha thứ cho ông Lưu, tuy nhiên khi ngồi trước mặt ông ấy nàng không thể không nghĩ đến cảm giác lúc đó. Chính nàng cũng là người không thể nói lên lời khi biết ông ấy đang tỉnh và thủ dâm ngay bên dưới, và cảm xúc lúc đó khiến nàng không thể vùng dậy được... Nên thế một phần lỗi cũng do nàng.

-Ừ! Tại bố say rượu quá... nên... nhưng mà... cảm ơn con... vì lúc đó bố thấy hạnh phúc lắm... Con cho bố cảm giác như được quay lại tuổi xuân... bố cảm ơn con... nếu con thích gì bố cũng sẽ đáp ứng, bố hứa! Tất cả mọi thứ... chỉ cần con nói bố sẽ thực hiện giúp con!

-Con không cần gì cả, con chỉ cần lần sau bố đừng làm vậy, và uống rượu ít thôi... Tuổi bố đã cao nên những chuyện như vậy không phù hợp với sức khỏe của bố... -Như nói vậy nhưng nàng thừa biết ông ấy còn khỏe hơn cả Ninh.

-Bố hứa! Nhưng... bố tò mò một chuyện, con có thể giải đáp thắc mắc giúp bố được không? - Nghe thấy Như nói vậy ông sướng lắm nên ông tiếp tục lần tới.

-Chuyện gì ạ? Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Chuyện này hơi tế nhị nên là... Con đừng giận bố... bố cảm giác chuyện chăn gối của bọn con không được ổn... vì hôm trước bố thấy... thằng Ninh có vẻ bị xuất tinh sớm... đúng không con? -Ông Lưu nói mà khiến Như mím môi lại đỏ mặt vì ông ấy nói đúng... Anh Ninh thực sự xuất tinh nhanh quá nhiều lúc chưa kịp sướng anh ấy đã ra rồi.

-Con đừng ngại... thú thực phận làm bố không nên nói điều này với con dâu... nhưng chuyện này nó liên quan đến hạnh phúc của hai con... đến những đứa cháu nối dõi của gia đình nên... con cứ nói đi đừng ngại, dù gì thì... ta và con... cũng đã... -Nói đến đây ông Lưu áp úng vì sợ mình thô thiển quá sẽ khiến con bé ngại.

Như không nói gì, nàng cau mày lại nhìn chằm chằm xuống bàn cờ, tại sao lần nào chơi cờ bố cũng tìm cách nói những chủ đề này với mình... Như xấu hổ muốn đứng dậy mà nàng cứ như bị chiếc ghế hút lại vậy, có lẽ vì nàng cũng thực sự muốn hưởng ứng một chút, nhờ đâu bố lại có kinh nghiệm gì cho chuyện của anh Ninh.

-Con? Đừng ngại...

-Vâng... anh ấy... cũng hơi sớm ạ... nhưng chuyện đó con nghĩ không liên quan đến chuyện sinh đẻ... vì bọn con vẫn đang kế hoạch ạ... -Như xấu hổ nói... nàng rất ngại mỗi khi bố chồng hỏi đến chuyện con cái.

-Ừ! Bố hiểu con còn đi học... nhưng con biết, nếu xuất tinh sớm lượng tinh trùng sẽ không đặc, mà không đặc thì tỷ lệ sinh con sau này sẽ thấp... cái này có lẽ con biết đúng không nào... vì thế... bố có chút kinh nghiệm con thử làm với thằng Ninh xem, có lẽ sẽ cải thiện được ít nhiều.

-Có cách giúp tinh trùng đặc hơn ạ? -Như nhìn ông Lưu với gương mặt đỏ ửng, dù gì nàng vẫn là cô gái 21 tuổi nên tâm hồn vẫn có chút ngây thơ dễ bị con cáo già như ông Lưu dụ dỗ.

-Có con à... con chỉ cần... mút cho nó nhiều và chăm sóc vùng tinh hoàn cho nó... -Ông Lưu cười thâm trong lòng vì nghĩ con dâu đang suôi rồi.

-Vâng... nhưng chăm sóc kiểu gì ạ... -Như thấy hơi thô thiển nhưng nếu thực sự bố chồng có cách nàng có lẽ cũng muốn tiếp thu một chút vì từ trước đến giờ nàng luôn muốn biết nhiều hơn về chuyện tình dục để trưởng thành hơn và một phần cũng để giúp chồng thoải mái hơn trong chuyện ấy.

-Con chỉ cần... vê rồi mút... nếu con không hiểu bố sẽ... -Nói đến đây thì ông Lưu bị ngắt lời.

-Con hiểu rồi ạ... con cảm ơn bố... con sẽ thử sau ạ... -Như cau mày lại vì cảm thấy ông ấy lại bắt đầu dở trò rồi. Nên thế nàng đành phải ngắt lời bố chồng.

-Con à... học đi đôi với hành... nếu con không hiểu bố sẽ giúp con... -Ông Lưu vì quá hưng phấn mà vội vã gạ gẫm con bé thành ra phản tác dụng, những điều ông nói thực sự quá lộ liễu và lố bịch. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Dạ... bố có chơi cờ nữa không ạ, nếu không con xin phép lên nhà làm bài tiểu luận ạ... -Như nhú lông mày lại khó chịu, lần đầu tiên nàng cứng rắn như thế vì nàng biết thừa kiểu của ông

Lưu. Mặc dù nàng có chút phản ứng đấy nhưng lúc này nàng phải dứt khoát vì dù gì cũng không thể để ông ấy lấn tới được.

Bên ngoài lão ăn mày đang ngó vào khe cửa của ngách nhỏ từ phòng khách ra gara ô tô, lông mày cứng như lông nhím của lão cau lại, răng nghiến lại phát ra những tiếng ken két. Lúc này lão chỉ nhìn thấy Như và ông Lưu ngồi chơi cờ với nhau, vì từ vị trí lão ăn mày đến chỗ chơi cờ khá xa nên lão không nghe được câu chuyện của hai bố con.

Nhưng vì cảm thấy khó chịu với lão Lưu từ lâu, nên lão ăn mày rất ghét ông Lưu, mặc dù lão đang ở trong căn biệt thự của ông ta nhưng lão ăn mày vẫn cảm thấy tức giận, phải chăng đó là một biểu hiện của sự đố kỵ? một sự ghen ghét không hề nhỏ vì lão biết ông Lưu ngoài mặt tỏ ra đứng đắn nhưng thực ra ông ta là kẻ gạ gẫm con dâu mình, chắc chắn ông ta đang gạ gẫm nữ thân của ông rồi... Càng nghĩ càng cay, đúng là một con kỳ đà cản mũi?...

-Brùm!!! –Bỗng tiếng động cơ xe ô tô dừng ở cổng, sau đó là tiếng cổng dần mở ra, biết Uyên về nên ông Lưu mặt ngẩn tũn, ông không ngờ con bé Như khi có chồng ở cạnh nó lại cứng rắn đến vậy, thậm chí còn khó hơn cả Uyên.

-Chị Uyên về... con xin phép lên tầng ạ... -Nói xong Như đứng dậy, một tay khẹp ở váy và đưa bàn tay thon dài ra đằng sau để che lại mông rồi chạy một mạch lên tầng. Điều này khiến ông Lưu xấu hổ vì từ khoảnh khắc đó ông nhận ra con bé đã biết ý đồ của mình và đã có sự đề phòng nhất định.

Lúc sau Uyên đi vào nhà với gương mặt lạnh te... “Con chào bố!” Nàng nói xong thì đi qua ông Lưu và đi thẳng lên tầng để lại ông Lưu ngồi đần mặt phía dưới... Ông ngẫm lại toàn bộ quá trình từ lúc gạ Uyên cho đến gạ Như, không biết ông sai ở điểm nào mà tất cả ý định của ông đều phá sản toàn tập. Mặt ông Lưu đỏ lên như gấc, ông cảm thấy có chút nhục nhã, ông nghiến răng đi cất bàn cờ trong sự bất lực của mình.

.... 20h tối... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Ôi!!! Hôm nay anh mệt quá!!! – Ninh vươn vai rồi nằm xuống giường. Anh nhìn Như chăm chăm như muốn ăn tươi nuốt sống vợ vậy, vì lúc này nàng đang mặc một chiếc áo hai dây, hai bộ ngực thả rộng căng tròn lên sau lớp áo, thấp thoáng lộ ra đầu ti vẫn còn đang mềm. Phía dưới nàng đang đắp chăn nhưng chắc chắn Như đang mặc mỗi chiếc quần đùi vải voan để đi ngủ.

-Anh suốt ngày mệt thôi, hay hôm nào anh đi khám tổng quát xem... -Như quay sang cau mày lại lo cho chồng, nhưng thấy ánh mắt hau háu của anh ấy nhìn vào ngực mình nên Như lại thôi.

-Anh mệt rượi ấy mà, hôm nay anh uống với đôi tác nhiều quá... -Vừa nói Ninh vừa vòng tay qua ôm vào phần eo thon nhỏ của Như, sau đó anh đưa cánh tay lên đẩy bộ ngực của Như lên một cách nặng nề.

-Anh ấy, nếu say rồi thì xin phép họ chứ... -Nnhư nắm tay Ninh nhưng vẫn để anh ấy nâng ngực mình lên và thi thoảng còn dùng mấy ngón tay để nghịch. Ninh không nói gì, anh đưa tay lên mân mê ngực vợ mình, lúc sau thấy đầu ti Như nổi lên, Ninh càng thích thú dùng những ngón tay vê đi vê lại.

-Như mai có đi massage với anh không? -N Ninh vừa bóp ngực vợ vừa nói, mắt anh nhìn vào khoảng không vô định như đang suy nghĩ điều gì đó.

-Massage á? Sao anh lại rủ em đi massage, anh vẫn còn đau vai à? -Như đỏ mặt vì hưng phấn khi bị chồng sờ ngực, nàng nghĩ có khi tối nay anh ấy sẽ làm tình với mình vì cũng một thời gian rồi đầu có làm đầu, chắc anh ấy cũng phải muốn chứ. Như mím môi lại chờ đợi, nàng lúc nào cũng muốn làm tình nhưng vì công việc nên thi thoảng Ninh mới vật Như ra làm tình trong chốc lát.

Vì tình trạng ấy diễn ra từ rất lâu rồi nên trong suy nghĩ của Như đàn ông ai cũng vậy, cũng chỉ tầm một tuần một lần nên nàng cũng không dám đòi hỏi chồng trong khi tối nào nàng cũng có nhu cầu, như đêm nay cũng vậy, cơ thể Như đã khá lâu rồi không làm tình nên lúc này nàng rất nhạy cảm.

-Anh không... nhưng massage ở đó dễ chịu lắm, khi cơ thể mệt mỏi chúng ta cũng nên tầm quát xoa bóp một chút em à... -N Ninh vừa bóp ngực Như vừa nói, trông anh như thể đang có một ý đồ gì đó...

-Nhưng mai em đi học rồi... cuối tuần em mới rảnh ý... dạo này em cũng cảm thấy hơi mỏi người... -Như quay sang nhìn Ninh. Sự mệt mỏi của cơ thể nàng xuất phát từ nhu cầu tình dục không được thỏa mãn nhưng nàng không biết và không thể phân biệt được.

-Cuối tuần sau à... cũng được... thế để anh sắp lịch nhé... hôm nay mới là chủ nhật thôi à... Cũng lâu đấy nhỉ, thôi không sao... anh sắp xếp được! -N Ninh nhìn Như và mỉm cười, anh đặt tay xuống bụng vợ và nhắm mắt lại ngủ, trong người anh nổi lên một cơn hứng phấn râm ran khắp cơ thể khi nghĩ đến ý định của mình... Cứ thế Như cau mày lại, nàng phụng phịu nhìn chồng vì cứ tưởng anh ấy sẽ làm tình với nàng...

Tim Ninh đập rộn ràng khi nghĩ đến ý định của mình, trước đó anh cũng đã thăm dò vợ và biết được cô ấy cũng là một cô gái có nhu cầu cao, nên anh nghĩ ý định lần này của anh sẽ thành công mặc dù nó cũng là một hành động liều lĩnh của một người chồng. Suy cho cùng cũng là để tự chiều thói hư bệnh hoạn của bản thân một chút trước khi anh sang Châu Phi.

.... Một tuần sau, vào ngày chủ nhật. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

Cũng sắp đến thời gian quay lại Kenya, hôm nay Ninh đưa Như ra quán massage người mù. Anh quyết định thực hiện kế hoạch điên rồ và hết sức liều lĩnh của mình với vợ, một phần cũng muốn

xem phản ứng của cô ấy thế nào vì anh rất thích nhìn gương mặt xinh đẹp và phản ứng của cô ấy... Càng nghĩ Ninh càng hưng phấn và không thể chờ đợi được thêm.

Một tuần qua, anh đã cố gắng không đụng chạm gì tới vợ mặc dù biết cô ấy đêm nào cũng muốn làm tình, tuy nhiên để kế hoạch điên rồ này diễn ra đúng với suy nghĩ thì Ninh cũng có sự chuẩn bị khá kỹ lưỡng. Ninh thở mạnh khi chỉ mới chở Như trên đường, lúc này nhìn thấy vợ mặc một chiếc váy kín đáo trong lòng Ninh lại càng hưng phấn.

Vì anh biết cô ấy luôn chuẩn bị kỹ khi đến những chỗ lạ người, cô ấy luôn ăn mặc kín đáo thế này, chiếc váy màu đen cao cổ và dài đến tận bắp chân khiến Như trông giống một quý cô thời nữ hoàng anh. Phần viền chiếc váy có những họa tiết ren hình tròn trông nàng càng xinh đẹp quyến rũ lạ thường.

Sau mười lăm phút di chuyển cuối cùng chiếc xe cũng đi đến cơ sở massage người mù...

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfamid

Hết Chap 65.

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:4110946419

HO THI NGOC ANH